

er mere Mening i, at en saadan Mand af og til rejser over til Ministeriet end, at mange, mange Mennesker skulle rejse over til ham. Derfor haaber jeg, at ligesom det har vist sig praktisk, at vi fik Post-inspektøren over til Landsdelen, skal det ogsaa nok gaa her. Jeg takker Ministeren for hans velvillige Svar, der er intet foregrebet derved, vi kunne tales ved om Sagen senere.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Det var jo en lang Tale, vi fik af det ærede Medlem i Anledning af den enkelte Bemærkning; jeg før gjorde, men den gik jo i alt væsentligt uden om det, jeg gjorde opmærksom paa, nemlig det ganske simple, som er en Kendsgerning, at naar man i 1894, da man vedtog Jernbaneloven, indsatte, at man skulde benytte Reglerne af 1845, var Grunden den, at Ministeren, om med Rette eller med Urette, derom har jeg ikke tilladt mig at dømme, forlangte det med Henblik paa forskellige Ekspropriationer, blandt andet den i Skanderborg, jeg ved, den blev udtrykkelig nævnt under disse Forhandlinger. Det, jeg gjorde, var kun at gøre en Indsigelse mod det ærede Medlems gentagne Paastand om, at det var noget, der skete efter en Forstaaelse mellem, hvad han kaldte Højre og moderate paa den Tid, for at komme bort fra de Tanker og Regler, som jeg ellers er enig med ham i, at det var ønskeligt at beholde. Og overfor dette rent faktiske har det ærede Medlems lange Tale ikke indeholdt nogen som helst Indsigelse. Den har kun været et Vidnesbyrd om, at med Hensyn til Lodder og Trisseværk er han fuldstændig paa Højde med dem, som han har anvendt dette Udtryk overfor. Jeg tror endog, at han har føjet et Lod og et Trisseværk mere til, end der hidtil har været i Brug.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Jens Busk: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Omtale eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lønningslov for Vandbygningsvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2623).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Blem: Vandbygningsvæsenets Personale lønnes for Tiden efter en gammel Lønningslov af 1. April 1871, og da nu snart alle de forskellige Eters Lønningslove ere blevne fornyede, kan det jo være ret rimeligt, at man ogsaa gaar til en Fornyelse af denne Lønningslov. Forslaget er en gammel Bekendt. Det blev forelagt i 1892 og er forelagt 9 Gange i Tiden indtil 1901. Hvis man havde vedtaget Forslaget, som det da forelaa, havde det ganske vist været langt billigere, end det nu er, hvor der forlanges 20 pCt. højere Lønninger, i alt en Merudgift af 36,914 Kr. Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig i de forskellige Lønsatser, fordi jeg tænker mig, at Forslaget nærmere vil blive behandlet i et Udvalg, og ogsaa af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg ganske kort tillade mig at anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Sigvald Olsen: Ogsaa jeg skal indskrænke mig til nogle ganske faa Udtalelser. Det er en Selvfølge, at dette Forslag har mere Udsigt til at gaa igennem end de foregaaende om samme Emne, der bleve berørte af den ærede foregaaende Taler. Jeg kan billige, at Ministeriet nu finder Anledning til at søge dette Lovforslag fremmet, og jeg har ingen Indvendinger mod § 1 at gøre. Selv om den Lønforhøjelse, der der gives Vandbygningsdirektøren, er ret stor, er jeg enig i de Betragtninger, der gøres gældende i Anmærkningerne, at Staten er bedst tjent med at have første Rangs Kræfter i en saadan Plads; at spare et Par Tusinde Kroner i Løn og saa faa 2den eller 3die Rangs Dygtigheder, medens den private Foretagsomhed sikrer sig de 1ste Klasses Dygtigheder, forekommer mig at være en daarlig Sparsommelighed. Jeg skal kun gøre nogle faa Bemærkninger til § 2, der omhandler de forskellige Lønningsklasser, og udtale min Forundring over, at man ikke har jævntillet Maskinmestre af 1ste Grad med Skibsførere af 1ste Grad. Det er saa meget mere forbavsende, at man ikke er gaaet den Vej,